

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS**NUTARTIS**2021 m. kovo 24 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko, Birutės Janavičiūtės ir Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas),

susipažinusi su 2021 m. kovo 10 d. gautu **atsakovių I. T. ir D. Š. kasaciniu skundu** dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 10 d. sprendimo peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovės I. T. ir D. Š. padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 10 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovų V. E. ir V. E. ieškinį atsakovams I. T., D. Š., E. P., D. K., S. K., M. M. C., G. S., J. J., tretieji asmenys, nepareišiantys savarankiškų reikalavimų, S. D. K. ir W. G. K., Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos ir valstybės įmonė „Registru centras“, dėl žemės sklypo atidalijimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto](#) pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai sprendė, jog atidalijant žemės sklypą jame esantys neregistruoti statiniai neturi tam įtakos. Teismas nepagrįstai rėmėsi Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. lapkričio 14 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e3K-3-341-695/2019](#) pateiktais išaiškinimais, nes skiriasi bylų faktinės aplinkybės (nagrinėjamoje byloje teismui nebuvo pateikti įrodymai, kad žemės sklype faktiškai egzistuojančios tvoros yra nelegali statyba, taip pat nebuvo keliamas klausimas dėl atidalijimo vertinant žemės sklypų užstatymo tankį). Teismas nepagrįstai nusprendė, kad šiuo atveju nėra imperatyvių nuostatų, apribojančių ieškovų teisę atidalyti jiems naudotis paskirtą žemės sklypo dalį. Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 40 straipsnio 6 dalies 1 punkte nustatyti reikalavimai, kurių turi būti laikomasi formuojant arba pertvarkant žemės sklypus. 2002 m. gruodžio 30 d. Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu Nr. 522 patvirtintų Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklių 44.1 punkte nustatyta, kad žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami, jeigu žemės sklype buvo pastatyti, rekonstruoti, kapitališkai suremontuoti ar nugriauti statiniai. Tokiu atveju atnaujinti žemės sklypo kadastro duomenys Kadastro tvarkytojui gali būti pateikiami po statinio kadastro duomenų įregistravimo (išregistravimo) ar pakeitimo Nekilnojamojo turto registre. Faktiškai Žemės sklype egzistuojantys statiniai – tvoros – ieškovų parengtuose žemės sklypo kadastro duomenyse nepažymėti. Todėl Nacionalinė žemės tarnyba, atlikdama žemės sklypo formavimo ir pertvarkymo projekto vertinimą, negalėjo žinoti, kad siekiant atidalyti žemės sklypą neišsprendžiami klausimai: a) kaip ieškovams patekti prie savo statinių (tvorų), nes jos po padalijimo stovi ant kasatorių žemės; b) kaip kasatorėms naudotis žemės sklypu, kai jame yra ne joms nuosavybės teise priklausančios statiniai (tvoros). Taigi ieškovų pateikti žemės sklypo atidalijimo planai, kuriuose pažymėti ne visi faktiški žemės sklype egzistuojantys statiniai, neatitinka Taisyklių 44.1 punkto reikalavimų, jais negalima vadovautis, todėl teismas turėtų atsisakyti žemės sklypą atidalyti ieškovų prašomu būdu.

Atrankos kolegija, susipažinusi su šiais kasacinio skundo argumentais, skundžiamo apeliacinės instancijos teismo sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama [CPK 346 straipsnio 2 dalyje](#) nustatytų kasacijos pagrindų, t. y. nepagrindžiama, jog teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos ir kad dėl to galėjo būti neteisėtingai išspręsta byla. Kasaciniame skunde nenurodyta teisės problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasaciniame skunde nekeliamas tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK 346 straipsnio 2 dalyje](#)

nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus, todėl paduotą kasacinį skundą, kaip neatitinkantį [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, priimti atsisakytina ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Atkreiptinas dėmesys, kad kasaciniame skunde nurodyti ne visi atsakovai, kurie dalyvavo bylą nagrinėjant apeliacinės instancijos teisme (atsakove nenurodyta E. P.), taip pat nurodyta S. D. K. ir W. G. K. procesinė padėtis, nesutampa su nurodytąja skundžiamame apeliacinės instancijos teismo sprendime.

Atsisakant priimti kasacinį skundą, grąžinamas sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio](#) 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti D. K. (a. k. (duomenys neskelbtini) už atsakovių I. T. ir D. Š. kasacinį skundą 2021 m. kovo 9 d. per SEB banką sumokėtą 85 (aštuoniasdešimt penkių) Eur žyminį mokestį.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Virgilijus Grabinskas

Birutė Janavičiūtė

Antanas Simniškis